

Začíta sa do prvých stránok. Brucho sa mu o chvíľu natriasa, zabáva sa na tom, ako psíček a mačička piekli tortu.

Zvedavo zoberie do rúk inú knižku. Prvé strany zhltnie ako zmrzlinu, dobre pozná kamarátky dvojčky, Danku a Janku!

Takto to pokračuje skoro celý deň, berie rad radom knižku za knižkou z prvej poličky.

V jednej ho vystraší Biela pani, v druhej spozná odvážneho rytiera v brnení a v ďalšej behá ako dinosaurus.

„Je to možné? Odkiaľ sa to všetko berie?

Veď som práve indiánom v strede prerie!

A tu som veľký námorník,
mojej lodi sa nepostaví veru nik.“

Slniečko spokojne pozoruje, ako je Jurko ponorený do kníh. Sedí na zemi obklopený rôznymi knižkami a ani si nevšimne, ako rýchlo mu uteká čas vo svete fantázie.

„Tak ako, Jurko, páči sa ti knižnica? Našiel si aj knihu, čo ti prešla do srdca? Vidím, že si na čas trochu pozabudol, už bude treba ísť domov.“

Jurko vystrelí na nohy a nadšene sa okolo seba krúti a vyskakuje.

„Fíí, slniečko, to bolo skvelé! Knihy ozaj skrývajú nemalé dobrodružstvá. Navštívil som ďaleké krajiny a videl aj škriatkov, víly a princezné. Odteraz budem o dušu čítať každý deň. Ponúknem jednu knižku aj Palkovi a poletíme spolu na vzducholodi!“

